

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa E. Z.  
przeciwko A. K.  
przy udziale Prokuratora Okręgowego w W.  
o ustanowienie rozdzielności majątkowej,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 września 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powódki  
od wyroku Sądu Okręgowego w W.  
z dnia 25 lipca 2013 r., sygn. akt VI Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na oczywistej zasadności skargi kasacyjnej związanej z rażącym naruszeniem przepisu art. 52 § 2 k.r. i op. i odpowiedzią na pytania: czy wspólne rozliczenie się podatkowe małżonków wyklucza zaistnienie ważnej przyczyny uzasadniającej ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej z datą sprzed tych zdarzeń, oraz czy podejmowanie przez małżonków wspólnych działań w zakresie zbywania i nabywania nieruchomości, prowadzenia wspólnie kancelarii prawnej, kupna samochodu i remontu nieruchomości wyklucza ustalenie z datą wsteczną rozdzielności majątkowej małżeńskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy, przy czym w odniesieniu do zarzutów naruszenia przepisów postępowania (z wyłączeniem naruszenia skutkującego nieważnością postępowania)

oczywista zasadność skargi kasacyjnej musi łączyć się z wykazaniem możliwości istotnego wpływu zarzucanych uchybień na wynik sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.).

Skarżący nie wykazał w odrębnym wywodzie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej zwłaszcza, że skarżący oczywistą zasadność skargi opiera przede wszystkim na niedopuszczalnym w postępowaniu kasacyjnym (art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c.) kwestionowaniu ustaleń faktycznych i oceny dowodów.

Pomimo braku spójności w prezentowaniu przez skarżącego przesłanek usprawiedliwiających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania a nawet logicznej sprzeczności albowiem trudno sobie wyobrazić sytuację, w której wyrok jest oczywiście wadliwy a jednocześnie w sprawie występuje tak poważna wątpliwość prawna, że wymaga interwencji i rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, można przyjąć, iż skarżący formułując w tej części skargi kasacyjnej zagadnienia prawne odwołał się w ten sposób do przesłanki określonej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

W związku z tym trzeba uwzględnić utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej. Rozstrzygnięcie zagadnienia powinno pełnić doniosłą rolę dla rozwoju nauki prawa i praktyki orzeczniczej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CKN 740/98 niepubl.; z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.). Związek formułowanego zagadnienia prawnego

z indywidualnym rozstrzygnięciem w rozpoznanej sprawie prawie musi wyrażać się oparciem zagadnienia prawnego na tych okolicznościach faktycznych, które stanowiły podstawę zastosowania określonych norm prawa materialnego.

Sformułowane przez skarżącą zagadnienia prawne nie odpowiadają wskazanym wymaganiom. Odpowiedź na nie, zależna w każdym przypadku od konkretnych ustaleń faktycznych, którymi Sąd Najwyższy jest związany (art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c.), może mieć znaczenie jedynie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 391 § 1, 398<sup>21</sup> k.p.c.